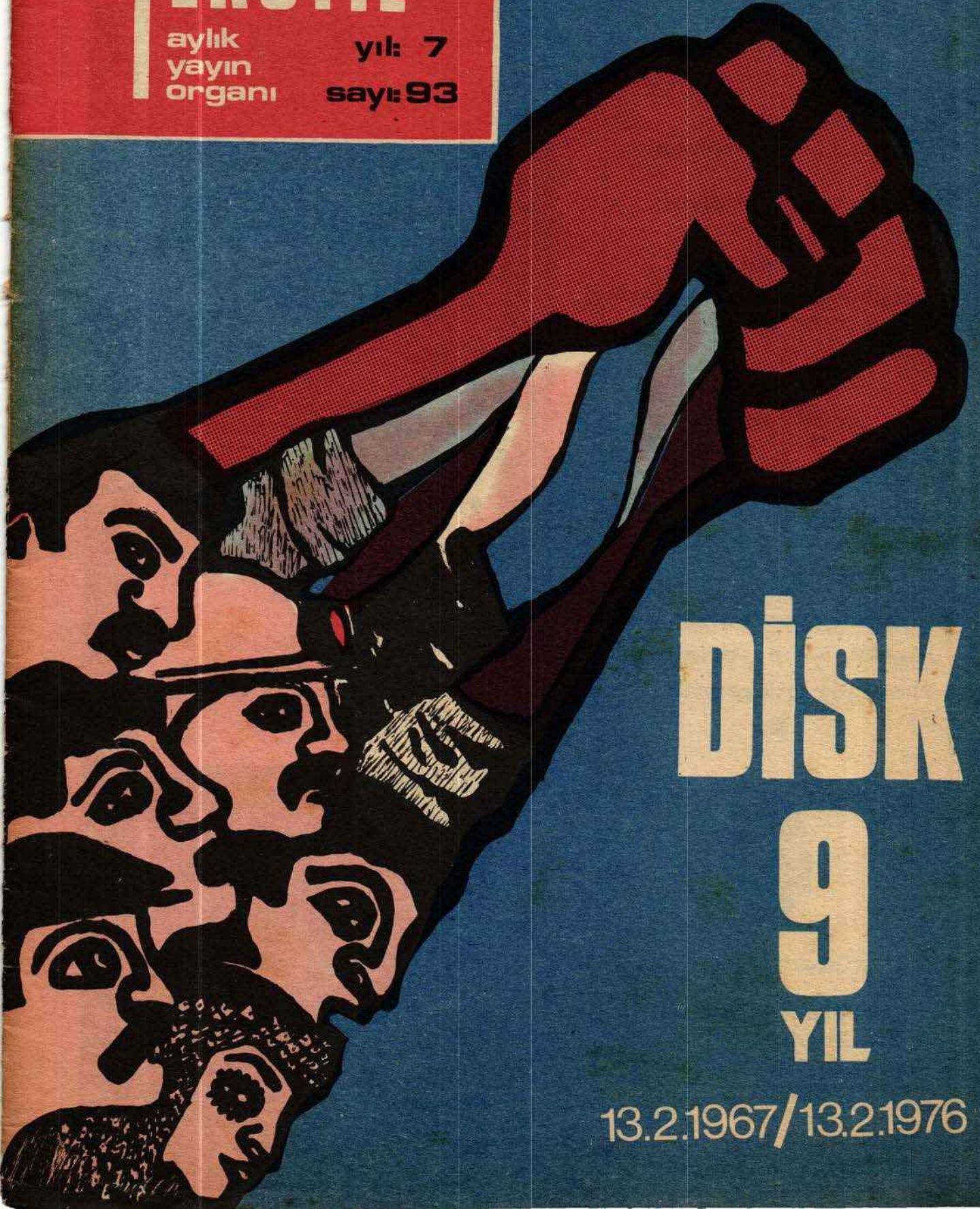

TEKSTİL

aylık
yayın
organı

yıl: 7
sayı: 93

DISK
9
YIL

13.2.1967/13.2.1976

tekstil

d
i
s
k

yıl : 7
sayı: 93

tekstil işçileri
sendikası

aylık yayın organı

*

sahibi:

tekstil işçileri sendikası
adına rıza güven

*

sorumlu müdür:

erol yalçın

*

adres:

babıali cad. no 19/7.8
sıhhiye ap çağaloğlu
tel: 268590.91 ist.

*

dizgi: ercivan matb.

baskı: yeni ofset

filmler: renk grafik

*

düzenleyen

TEKSTİL İŞÇİLERİ
SENDİKASI
BASIN BÜROSU

Baskı tarihi: 23.3.1976

tekstil 2

-----içindekiler-----

- GENEL YÖNETİM TOPLANDI
- DİSK 9 YAŞINDA
- GÖRÜŞ / RIZA GÜVEN
- SENDİKAMIZDAN HABERLER
- TABAN / EROL YALÇIN
- BURSA İŞÇİLERİ TOPLANDI
- YIKILSIN PARTİLERÜSTÜ
POLİTİKA
- RIZA GÜVEN AÇIŞ
KONUŞMASI
- HASKÖY İŞÇİLERİ
SAFLARIMIZDA
- DÜNYADA NELER OLUYOR
- 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMIDIR
- ASGARİ ÜCRETLER YENİDEN
DÜZENLENMELİDİR
- İŞÇİ MARŞI

genel yönetim kurulu toplandı

Sendikamızın Genel Yönetim kurulu geçtiğimiz günlerde toplanmıştır.

DİSK'in Merter sitesinde toplanan Genel Yönetim Kurulumuz çalışmalarını 3 gün sürdürmüştür.

Toplantıyı bir konuşmayla açan DİSK Genel Başkan Vekili ve Sendikamız Genel Başkanı Rıza GÜVEN ülkenin içinde bulunduğu somut durum ve sendika içi meselelerle ilgili görüşlerini açıklamıştır. (Rıza GÜVEN'in Genel Yönetim Kurulu toplantısında yaptığı konuşmanın tam metnini iç sayfada sizlere sunuyoruz.)

Daha sonra gündem gereği diğer maddelere geçilmiştir. Genel Başkan Vekili ve Örgütlenme Bürosu Başkanı Erol YALÇIN'ın sunduğu örgütlenme bürosu çalışma raporunda özetle şöyle denilmektedir:

«Genel Yönetim Kurulumuz, işçi sınıfının toplumsal bilinç ve mücadele potansiyelinin sarı sendikalar ve işverenlerin oluşturduğu, «kutsal ittifak»ın temellerini zangır zangır titrettiği günlerde toplanmaktadır.

Somutta, ülkemizin içinde bulunduğu sosyal hareketlilik gözlemlendiğinde şöyle bir tablo ile

karşılaşmaktayız:

İşçi sınıfının ekonomik örgütlenmesi içinde çürüyen bir yan ile gelişen ve gün geçtikçe yeşeren diri bir yan beraberce bulunmaktadır.

Çürüyen yan, noktalanmasını TÜRK-İŞ bünyesinde somutlaştıran sarı sendikacılıktır. Bugüne kadar işçi sınıfının ekonomik çıkarlarını, işverenlerin kârlarına göre düşünen, ekonomik mücadele ile politik mücadeleyi birbirinden ayırarak, işçi sınıfını politik olarak burjuvazinin hizmetine sunan anlayış artık yıkılmaktadır. Kapalı kapılar arkası sendikacılığı artık işçi sınıfımızca dışlanmaktadır.

Bu köhnemiş ve çürüyen anlayışın yanında, her yönüyle diri ve yeşeren, bütün anlamda işçi sınıfının kucaklanması yönünde hızlı adımlarla ilerleyen «militan, devrimci sınıf sendikacılığı» vardır. Bu somutunu DİSK bünyesinde kazanmaktadır. DİSK işçi sınıfının ulusal düzeyde birliğini sağlama mücadelesi veren demokratik kitle ve sınıf örgütlenmesidir. İşçi sınıfının ekonomik çıkarlarının en ileri düzeyde savunması ve demokratik mücadelede yol göstericiliği ile billurlaşan parlak bir

tarihi vardır.

İşçi sınıfının birliğini DİSK çatısı altında oluşturulması yönünde gözlenen mücadele bu sözlerimize en büyük kanıttır.»

Daha sonra Genel Başkan Vekili ve Toplu Sözleşme Bürosu Başkanı Hüseyin AKDUMAN toplu sözleşme bürosu çalışmaları hakkında bilgi vermiştir. AKDUMAN özetle şöyle demiştir:

«Toplu sözleşme büromuz yoğun bir çalışma temposu içindedir.

Büromuzun oluşturulduğu 4 Ağustos tarihinden bugüne kadar 152 çalışma gününde toplam 412 toplantı yapılmıştır.

Bu dönem içinde görüşmeler sonunda 17 toplu iş sözleşmesi imzalanarak yürürlüğe girmiştir. Halen 7 işyerinin görüşmeleri devam etmektedir. Bugüne kadar 11 işyerinde grev oylaması yapılmıştır. 8 işyerinde yetki alınarak toplu iş sözleşmesi görüşmeleri için işverenler davet edilmiştir.»

Bunu takiben diğer maddelerin görüşülmesine geçilmiştir. 3 gün süren çalışmalar sonucunda alınan kararlarla toplantı sonuçlanmıştır.

DİSK

devrimci
işçi sendikaları,
konfederasyonu

yaşasın

DİSK

yaşasın

İŞÇİ SINIFI

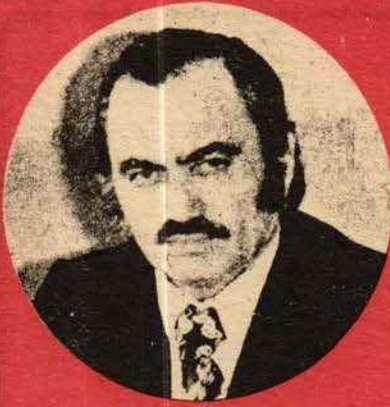
yaşasın

İŞÇİ DAYANIŞMASI

«DİSK, İŞÇİ SINIFIMIZIN ŞANLI TARİHSEL KAVGASININ BİLİNCİNDE VE ONUN İÇİNDEDİR. BİZ, BURADA ÖRGÜTÜMÜZÜN DOKUZUNCU KURULUŞ YILINI KUTLARKEN, HİÇBİR ZAMAN UNUTULMAYACAK KADAR SICAK OLAN, GEÇMİŞ YILLARDA CANINI VE TÜM VARLIĞINI VERMİŞ İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ NEFERLERİNİ SAYGI VE SEVGİYLE ANIYORUZ. BİZ SINIFIMIZIN MÜCADELESİNİ TARİHSEL BÜTÜNLÜĞÜ İÇİNDE ELE ALIYOR VE BU TARİHE SAHİP ÇIKIYORUZ.»

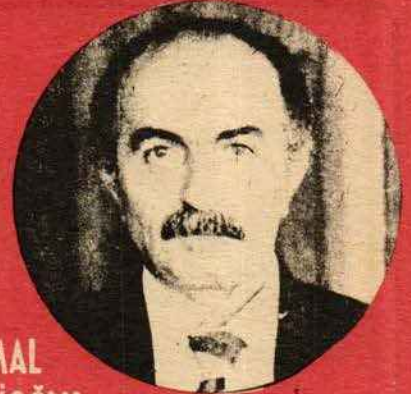
«İşçi sınıfımızın, onun örgütlü güçlerinin, bu arada DİSK in de en ön saflarında yerini aldığı mücadele sosyalizm hedefine yönelmiştir. Sosyalizm, sömürsüz bir toplum demokrasi, barış ve özgürlük demektir.»

KEMAL TÜRKLER

RIZA KUAS

KEMAL
NEBİOĞLU

İBRAHİM
GUZELCE

«NE TABANCA, TÜFEK, NE ZINDAN, NE COP VE NE DE SINIF UZLAŞMACILIĞININ KIRILAN ZİNCİRİ İŞÇİ SINIFININ YÜKSELEN MÜCADELESİNİ DURDURAMIYACAKTIR. SINIFSAK VE TARİHSEL SORUMLULUĞUMUZ İÇİNDE, KARARLI VE EMİN ADIMLARLA SÖMÜRÜYE, BASKI VE ZULME KARŞI BİRLEŞEREK YÜRÜMEYE DEVAM EDECEĞİZ.»

DİSK 1967 yılının 12 Şubat günü, Türk-İş bünyesinden ayrılan Maden-İş Sendikası, Lastik-İş Sendikası, Basın-İş Sendikası ile Türk-İş dışında Gıda-İş Sendikası ve Türk Maden-İş Sendikası tarafından kurulmuştur. Bu sendikaların genel başkanları tüzük ve kuruluş bildirisini 13 Şubat 1967 günü, zamanın İstanbul Valisi Vefa Poyraz'a vermişler ve DİSK hükmi şahsiyet kazanarak çalışmaya başlamıştır.

DİSK kurucuları arasında yer alan Türk-İş'e bağlı sendikalarının ayrılış nedenlerinin temelinde bugün bile aktüelliğini yitirmeyen Türk-İş'in «Partilerüstü sendikacılık» anlayışına karşı olmaları ve Türk-İş'i «Sınıf uzlaşmacılığı» ile suçlamaları yatmaktaydı.

Bugün kendisine bağlı 25 sendika ve 400 bin üyeye ulaşan DİSK, 1967 Şubatında kurulduğunda toplam 30 bin üyeyi temsil eden 5 sendikayı bünyesinde barındırıyordu. Aynı yıl içinde DİSK'e iki sendika daha katıldı: Kimya-İş ve Turizm-İş. 1969 yılında

DİSK'e bağlı sendikalar

Sendikanın adı	Kuruluş Tarihi	DİSK'e katılma tarihi
ASİS	1973	1974
BAR-DER-İŞ	1952	1974
BASIN-İŞ	1908	Kurucu
BAYSEN-İŞ	1967	1974
ÇAĞDAŞ GIDA-İŞ	1975	1975
DEVİRMİCİ TOPRAK-İŞ	1976	1975
GES-İŞ	1961	1976
GIDA-İŞ	1946	Kurucu
HAS-İŞ	1973	1974
HÜRCAM-İŞ	1968	1971
KERAMİK-İŞ	1968	1969
KAPFER-İŞ	1974	1975
LASTİK-İŞ	1967	Kurucu
MAB-İŞ	1958	1975
MADEN-İŞ	1947	Kurucu
PETROL KİMYA-İŞ	1956	1967
PETKİM-İŞ	1965	1975
SOSYAL-İŞ	1966	1974
TEK-İŞ	1969	1975
TEK-BANK-İŞ	1971	1975
TEKNİK-İŞ	1965	1975
TEKSTİL	1965	1975
TURİZM-İŞ	1966	1967
TÜMKA-İŞ	1971	1972
YENİ HABER-İŞ	1973	1975

Keramik-İş, 1971 yılında Hürçam-İş, 1972 yılında ise Tümka-İş Sendikaları DİSK'e katıldılar. 1974 yılında DİSK'e katılmalar birden yoğunluk kazanmaya başladı. Sosyal-İş, Has-İş, Bayesen-İş, Bar-Der-İş ve Asis Sendikaları DİSK bünyesinde yer aldılar. 1975 yılı ise DİSK'e katılmaların doruk noktasına ulaştığı bir yıl oldu. Bu yıl içinde yaklaşık 80 bin işçiyi temsil eden 11 sendika DİSK'e katıldı. 1975 yılı içinde DİSK'e katılan Yeni Haber-İş, Tekstil, Teknik-İş, Tek-Bank-İş, Tek-İş, Petkim-İş, Mab-İş, Kapfer-İş, Ges-İş, Devrimci Toprak-İş ve Çağdaş Gıda-İş'ten başka birçok sendika da kongrelerinde DİSK'e katılma kararı aldılar.

DISK

9

YAŞINDA

13 Şubat 1976 tarihinde DISK'in 9. yılını kutladık.

Bilindiği gibi DISK bundan 9 yıl önce 13 Şubat 1967 tarihinde kurulmuştur. O günden bugüne dek konfederasyon olarak DISK'in aldığı yol ve ulaştığı nitelik güç görevinin yapmış olduğunun en büyük kanıtıdır.

Ülkemizdeki sendikalaşma hareketinin tarihine genel anlamda bakacak olursak karımıza şöyle bir tablo çıkmaktadır.

Sendikalar, kapitalistleşme süreci içinde işçi sınıfının ekonomik mücadelesini üstlenen ekonomik örgütlenmelerdir. Ancak bu görevinin yanında ülkedeki sosyo-politik yapının gerektirdiği demokratik mücadelede de üstüne görevler düşmektedir. Yani işçi sınıfının demokratik mücadelesinde ona yol göstermek ve gösterdiği yol içinde mücadelesini yönetmek gibi görevi de vardır.

Bu perspektif içinde soruna yaklaşıldığında DISK'in sendikalaşma hareketine niçin bu kadar kısa bir zaman parçasında damgasını vurduğu iyice ortaya çıkar.

Sendikalaşma hareketinin hukuki konumunu yasalastıran 1960 sonrası dönemde kurulan Türk-İş bu görevi üstlenmekteydi. Tek

oluşu ve «destek» altında bulundurulması sonucunda kazandığı nicelik gücü onu bulundugu noktaya yükseltmiştir.

Ancak bir sorun vardır ki, sendikalar modern toplumun iki sınıfı arasındaki çıkar çatışmasında işçi sınıfının çıkarlarını koruyan örgütlenmelerdir. TÜRK-İŞ ise bu sorunu aralarındaki çıkar çatışmasını «sınıf barışı» olarak formüle etmiştir. Yani işçi sınıfının çıkarlarını korumaktan ziyade aralarında «uzlaşma» istemi doğrultusunda çalışmıştır. Ve çalışmaktadır. Dolayısıyla direkt olarak işverenlerin sömürü mekanizmasının -bir vidası olarak görev yapmaktadır.

Bu ortam içinde ve ülkedeki işçi sınıfının bilinç ve mücadele potansiyelindeki gelişme bu çemberi zorlamaya başlamıştır. İşte bu yapı içinde işçi sınıfının gelişen konumu bugün sarı sendikacılık diye nitelediğimiz bu yapıyı parçalayarak DISK'i doğurmuştur. Evet, şunu kesinlikle belirtelim ki, Disk işçi sınıfının gelişen mücadele ve bilinç potansiyelinin doğurduğu bir örgütlenmedir.

Disk, üçü Türk-İş içinde bulunan ve biri bağımsız olan dört sendikanın oluşturduğu bir birlikti. Kurulduğunda 30.000 işçiyi kap-

GÖRÜŞ

RIZA GÜVEN

samaktaydı.

Kuruluşundan bugüne dek verdiği sınıf sendikacılığına yakışan mücadelesi ve gelişimi içersinde ulaştığı mücadelecilik konumu sayesinde bugün 400.000 üyesi bulunan ve 25 sendikayı kapsayan bir duruma yükselmiştir.

Eğer bugün bu güce ulaşmışsa bu işçi sınıfınca nasıl bağırılmasına basılmış olduğunun büyük bir kanıtıdır.

Her geçen gün ülkenin bir köşesinden DİSK bayrağı yükseltilmektedir. Artık işçi sınıfının bulunduğu her köşede DİSK de vardır. Bizzat işçi sınıfımızca getirilmektedir.

Çünkü DİSK işçi sınıfının çıkarlarını savunmaktadır.

Çünkü DİSK kapalı kapılar arkası sendikacılığına bünyesinde müsaade etmemektedir.

Çünkü DİSK partiler üstü yutturmacasıyla işçi sınıfını burjuvazinin politik olarak kuyruğuna takmamaktadır.

Çünkü DİSK sadece sömürünün azaltılması için ekonomik mücadele değil, sömürünün ortadan kaldırılması içinde politik mücadelenin gerekliliğinin mücadelesini de vermektedir.

Çünkü DİSK işçi sınıfının sendikal yönetiminde söz ve karar sahibi olmasından yanadır.

İşte bütün bunlardır sebep, yapılan referandumların % 99'unun Disk'in kazanmasına.

İşte bunlardır, Disk'in üye sayısını 400.000'e ulaştıran.

İşte bunlardır, bugün DİSK'e işçi sınıfını nitelik olarak tek temsil edebilen konfederasyon dedirten.

Evet bugün Disk 25 sendikasına üye 400.000 üyesiyle dimdik ayakta. Ve her gün gelişen gücüyle ülkenin siyasal yaşamında politik bir baskı gücü olarak taleplerini dile

getirmekte ve bu taleplerin gerçekleşmesi için mücadele vermektedir.

Disk'in bu gelişmesinden korkan sarı sendikalar ve bazı işverenler aralarında kurdukları ittifakla bu gelişimin önüne geçmeye çalışmaktadırlar. Yalan ve tahrifattan başkaya kadar çeşitli yöntemler kullanarak Disk'e saldırmaktadırlar.

Bugün sendikalara yöneltilen işverenlerden ve MC iktidarından kaynaklanan saldırıların temelinde DİSK'in gelişen sınıf sendikacılığı anlayışı yatmaktadır.

Bütün zorlamalara rağmen Disk mücadelesine devam edecektir. Hem sömürünün azaltılması için toplu sözleşmelerle ekonomik mücadele verirken öte yandan sömürünün ortadan kaldırılması için politik mücadelenin gerekliliği üstünde yürüyecektir.

Artık sarı sendikaların işçi sınıfının bilinçli tercihi dışında ulaştıkları nicelik güçleri, bizzat işçi sınıfının bilinçli tercihiyle parçalanmaktadır. Bundan korktukları için referandumun yasalaşmasına karşı çıkıyorlar. İşverenlerin işçileri açlıkla, işten atmakla tehdit ederek bu gelişmenin önüne geçmeye çalıştıkları en ufak bir gazete okuyucusunun bile bilincindedir. Ama bu yol da artık tutmamaktadır.

Disk 9. yılını kutlamıştır. Bugün, yüzbinlerin haykırdığı «işçiyiz güçlüyüz - Disk içinde birliğiz» sloganı tüm işçi sınıfının malı olmuştur.

Disk'in başarılı mücadelesi tüm işçi sınıfınca alkışlanmakta ve desteklenmektedir.

Demokratik hak ve özgürlüklerin gittikçe kısıtlanmak istendiği günümüzde, demokrasinin tek güvencesi işçi sınıfının başını çektiği demokrasi mücadelesini Disk tüm ilerici örgütlerle yürütmektedir.

Disk'in 9. yılı hepimize kutlu olsun.

SENDİKAMIZDAN

ÇAĞRI YAPTIĞIMIZ İŞYERLERİ:

Nurşan Triko

Santral Dikiş Sanayii

SÖZLEŞMESİNİ YENİLEYECEĞİMİZ İŞYERLERİ:

Ceylan Konfeksiyon

Balık Ağı A.Ş.

UYUŞMAZLIĞA DÜŞTÜĞÜMÜZ İŞYERLERİ:

275 10

Mevlânakapı Yetiştirme Yurdu

Örmaş Örme Mensucat Sanayii Ticaret A.Ş.

275 15

Penyelüks (Hasan Güler Kombine Tekstil
İşletmeleri A.Ş.)

Er-Ar Hoffman Kuru Sistem Temizleme
Boyama ve Apreleme San. Ltd.

Bayrak Komandit Şirketi

GREV KARARI ALINAN İŞYERLERİ:

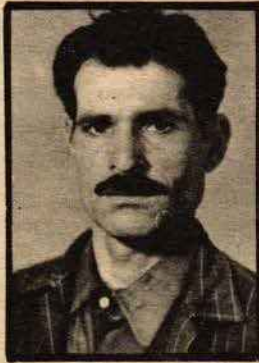
Destaş Dokuma Etiket Sanayii ve Ticaret A.Ş.
(Grev oylaması kazanılmıştır.)

İMZALANAN TOPLU SÖZLEŞMELER

Bitaş Brode Tekstil İşletmeleri A.Ş.

Titiz Giyim Sanayii

Çiçek Mensucat

Sendikamız Gaziantep Şubesine bağlı
Şahin Mensucat fabrikası Koll. Şti. işyerin-
de çalışan Sendikamız değerli üyelerinden
Yusuf Keçel 2.2.1976 pazartesi günü bir iş
kazası neticesinde hayatını kaybetmiştir.

Yakınlarına ve işçi sınıfına başınız sağ
olsun deriz...

Son 2,5 ay içerisinde Teksif'den istifa ede-
rek Tekstil Sendikasına katılan işyeri sayısı
8'e yükselmiş ve işçi sayısı da 3500'ü geçmiş-
tir.

İşçilerin artık gerçek yüzlerini kavradık-
ları Teksif sendikasında yapılan toplu iş söz-
leşmelerinin bitimini bile beklemektedirler.

SON 2,5 AY İÇERSİNDE TEKSİFTEN İSTİFA EDEREK SENDİKAMIZA KATILAN İŞYERLERİ AŞAĞIYA ÇIKARILMIŞTIR:

- 1 — EYÜP: SANTRAL DİKİŞ
- 2 — EYÜP: OSMAN KAYMAK
- 3 — BAKIRKÖY: MISIRLI BOYAHANESİ
- 4 — KARTAL: DİKTAŞ
- 5 — BURSA: SANTRAL DİKİŞ
- 6 — BURSA: SİFAŞ
- 7 — BURSA: İPSAN
- 8 — BEYOĞLU: HASKÖY YÜN İPLİK

TEKSTİL DERGİSİNİ VE YAYINLARINI OKUYALIM

93. sayısını sizlere ulaştır-
dığımız TEKSTİL dergisini oku-
malı ve çevremize okutmalıyız.
Baskısı her geçen gün artan ve
bu sayısı 25.000 basılan TEK-
STİL hepimizin dergisidir.

İşyerlerimizde olanları, sen-
dikamızdaki haberleri, ülkemiz-
deki ve dünyadaki işçi olayla-
rını, işçi sınıfının çıkarları ve
bilim ışığında sizlere aktarma-
ya çalışan dergimizi ve yayın-
larını okumak, yazılanlar üye-
lerine düşünmek görevimizdir.

Okuyup öğrenmeliyiz. Çün-
kü, İLERDE BİZ ÜRETEN-
LER YÖNETECEĞİZ..

HABERLER

ÇERKEZKÖY'DE KURULU NARİN İŞYERİNDE ÇALIŞAN ÜYELERİMİZ FECİ BİR KAZA GEÇİRMİŞLERDİR. SABAHLEYİN İŞE GİDERKEN SERVİS OTOSUNUN TREN İLE ÇARPIŞMASI SONUCUNDA 11 İŞÇİ ARKADAŞIMIZ ÖLMÜŞ 50 ARKADAŞIMIZDA YARALANMIŞTIR.

YAKINLARINA VE TÜM İŞÇİ ARKADAŞLARIMIZA BAŞINIZ SAĞ OLSUN DER, YARALI ARKADAŞLARIN BİR AN ÖNCE SAĞLIKLARINA KAVUŞMALARINI DİLERİZ.

ÖLEN ARKADAŞLARIMIZIN
İSİMLERİ AŞAĞIDADIR.

ALİ SOYDAN
MUSTAFA ÇOBAN
CEVDET KARADAĞ
FAHRETTİN AKÇA
AHMET PALABIYIK
MEHMET ULUSOY
YAHYA ÖRNEK
MEHMET KURT
SELAMİ ARICA

**BAŞIMIZ
SAĞOLSUN**

YIKILAN KAĞITTAN ŞATO

Geçenlerde televizyonda bir program izledik. Ülkemizin iki büyük işçi konfederasyonunun liderleri bir araya geldiler. TÜRK-İŞ başkanı Halil TUNÇ ve DISK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER.

Önce şunu belirtelim ki, TRT yöneticileri bunu hangi amaçla düzenlemiş olurlarsa olsunlar, teşekkür ederiz. Kitlelere etkisi açısından çok önemli olan bu haberleşme aracıyla milyonlara mesaj iletilebilmiştir. En azından izleyenler, program sonunda hem olaya ilgi açısından hem de liderlerin ağızlarından, konfederasyonların ilkelerinin bilinmesi açısından önemli kazançlar edinmişlerdir.

Biz meseleye başka bir açıdan değinmek istiyoruz.

Programda gözleendiği gibi, sendikal hareket içinde bir çürüyen, yıkılan yan ile birlikte, bir de diri, gün geçtikçe yeşeren ve haklılığının verdiği rahatlıkla sorunlara eğilen taraf karşı karşıya idi.

Evet, Türk-İş Genel Başkanı Sayın Halil Tunç, bir şeyi açıklıkla yansıttı. O da pratikte görülen, parçalanmış Türk-İş'in somut durumunu.

Sendikal olayların dışardan izleyicileri bile, artık TÜRK-İŞ'in sendikal harekette ömrünü tamamladığının şahidi oldular.

Sendikacılık işçi sınıfının eriştiği bilinç ve mücadele potansiyeli açısından bir dönüm noktasındadır. İşçi sınıfı bu dönüm noktasını kendi sınıfsal sendikacılık anlayışı ve örgüt disipliniyle aşacaktır. Bugün işçi sınıfı artan

sömürü oranı ve gittikçe pahalılaşılan hayat şartları içinde kafasındaki sorulara bu açıdan cevap aramaktadır. Bu soruların kafasında yoğunlaştığı işçi sınıfının karşısına, «işçi ve işverenlerin kaynaştırılması ilkesiyle» çıkanlar ise tarihin çöplüğüne atılmaya mahkûmdurlar. Ülkemizin sendikal alandaki sosyal hareketliliğinde de gözlenen bu somut oluşumdur.

Sendikalar kapitalist ilişkilerin ortaya çıkardığı örgütlenmelerdir. İşverenlerin işçi sınıfı üzerinde kurdukları sömürü tahakkümüne karşı, işçilerin bireysel güçlerini kolektifleştirdikleri ve ekonomik hakları için mücadeleye açıldıkları birliklerdir.

Demek ki, sendikalar, kapitalist ilişkilerin ortaya çıkardıkları ve işverenlere karşı haklarını korumak için oluşturdukları birliklerse, nasıl olursa bir sendikal konfederasyon «işçi ve işveren kaynaşmasından» söz edebilir. Söz ederse işçiler bu birlik içinde kahrılar? O zaman bu birlik için işçilerin çıkarlarından ziyade işverenlerin çıkarlarını koruduğu söylenirse yanlış mı olur?

Kapitalist sistemde burjuvaların hedefleri «kâr daha fazla kâr»dır. Burjuvaların kâr etmeleri ise işçilerin sömürmeleri ile mümkündür. Çünkü işçi sömürülmeden kâr edilemez. İşverenlerin niyeti kâr ise o sistem içinde kaldıkça daha çok işçiyi sömürmeye uğraşacaklardır. İşçiler ise bir yandan sömürüyü ortadan kaldırmak için mücadele ederlerken öte yandan sömürüyü kısıtlamak için de

mücadele ederler. Sömürüyü kısıtlamak için mücadeleyi ekonomik örgütleri sendikaları aracılığıyla, sömürüyü ortadan kaldırma mücadelesini siyasal örgütleri partileri aracılığıyla sürdürürler.

Dolayısıyla çıkarları taban tabana zıt olan bu iki sosyal sınıf arasındaki mücadeleyi görmemezlikten gelip «sosyal barıştan» söz etmek, burjuvaziye hizmetten başka anlam taşımaz.

Ve siz sayın TUNÇ, belki DİSK'i belli bir açmazın içine düşürmek gayesiyle böyle bir oturuma evet dediniz, ancak, sözlerinizle başında bulunduğunuz bir sendikal hareketin kendi varlık şartını inkâr ettiğiniz gerçeğinin farkında mısınız?

Sendikal harekete, dünyanın bildiğinden başka bir varlık şartı mı buldunuz acaba? Çünkü işçi ile işvereni «kardeşçe» yan yana getirmeyi hedefliyorsanız, işçilerin haklarını korumak için gerek duyulan sendikal örgütlenmelerin içinde ne işiniz var? Ama biliyoruz. Tabii işiniz var... Daha doğrusu üstlendiğiniz görev var...

Ama sevindiğimiz bir şeyi de belirtmek isteriz sayın TUNÇ. İlk defa olarak İşçi sınıfından söz ettiniz. Gerçi artık ortaokullara, liselere, üniversitelere ve fabrikalara kadar inen bu tarihsel bilinç sorunu içinde sınıfların varlığını kabul etmeniz, geç de olsa sevindirici. Ama bizim için söylenen değil, söylenen önemlidir. Siz eğer bugün bu sözü ediyorsanız, tabandan gelen muhalefetin zoruyudur. İşçi sınıfındaki DİSK'e akının verdiği korku sonucudur.

İlk kurulan sendikalar olması ve «des-tek» altında bulunmaları dolayısıyla nicelik açısından TÜRK-İŞ'in güçlülüğü doğrudur. Bu tesbit ne kadar doğru ise, gene bu kadar doğru olan bir yan daha vardır ki, o da bu güçlülüğün işçi sınıfının bilinçli isteminin dışında kendiliğinden oluşan bir şato oluşudur. Kâğıttan bir şato.

Nitelikçe gelişen işçi sınıfı bu kâğıttan şatoyu parçlayacaktı. Bu gün olanlar da budur. Duyulan sesler çöken bu haksız inşa edilen şatonun yıkılış sesleridir.

Yurdun dört bir kenarında işçiler sendikal mücadelenin DİSK çatısı altında oluşturulması bayrağını dalgalandırmaktadırlar. Bir ses Adana'dan gelmekte, bir ses Gaziantep'ten gelmekte, bir ses Karadeniz'den gelmektedir. Bütün bunlar Sendikal harekette Diri yanın gelişen yanın mücadelesinin kanıtlarıdır.

Öte yandan, hâlâ sayısal gücüyle övünen TÜRK-İŞ yöneticileri bir gerçeğin farkında olmak istememektedirler.

İşçi sınıfı bilimi düşüncede diyalektikten yanadır. Yaptığı tesbitte gelişimi de gözönüne alır. Türk-İş sayısal gücünün çokluluğunu söylüyor. O zaman şunu soralım. Son günlerdeki kopmalar ve DİSK'e katılmalar neyin ifadesidir. Türk-İş bünyesinden sendikalar kopmaktadır. İşçiler topluca Türk-İş'e bağlı sendikalardan istifa ederek Disk'e bağlı Sendikalara katılmaktadırlar. Acaba bu gelişme onlara bir şey ifade etmemekte midir? TÜRK-İŞ olduğu yerde durup, hatta gerilerken, DİSK'in gücünün arttığının farkında değiller midir?

Dün de DİSK kurulduğunda ve 30.000 işçiyi temsil ederken nicelik olarak Türk-İş çoğunluk konfederasyonuydu. Bugün de nicelik olarak Türk-İş yine kalabalıktır. Ancak DİSK 30.000 den 400.000 e çıkmıştır. Bunun ne kadar önemli bir gelişme olduğu ortadadır.

Evet, işçilerin iradeleri dışında kurulan ve onlardan alınan aidatlarla oluşturulan bir kâğıttan şato (TÜRK-İŞ) yıkılmaktadır. Son televizyon programı bu durumu bütün kitlelerin gözleri önüne sermiştir. Yurdun dört bir bucağında sendikal hareketlilikte gözlenen bu şatonun yıkılış sesleridir. Kendi kendini tüketen sarı sendikalar işçi sınıfının sendikacılığı darbeleriyle iyice yok olmaktadır.

Bu tarihi zorunluluktan... İşçi sınıfının yükselen toplumsal bilinç ve mücadele potansiyeli sarı sendika engelini aşacaktı. Ve aşmaktadır. Ta ki, sınıf çıkarları doğrultusunda sınıf sendikacılığı anlayışı ve mücadelesini sendikal harekete hakim kılana dek de sürececek bir oluşumdur bu.

BURSA İŞÇİSİ HAYKIRDI:

28 Şubat 1976 günü Bursa Park Duğün Salonunda, sendikamızın Marmara Bölge Temsilciliğince düzenlenen bir toplantı yapılmıştır.

Büyük çoğunluğunu Santral Dikiş ve Sifariş işçilerinin oluşturduğu kalabalık bir toplantının katıldığı toplantıda Genel Başkan Rıza GÜVEN, Marmara Bölge Temsilcisi Süleyman ÇELEBİ ve Sifariş Fabrikası baştemsilcisi Ali AYKUT birer konuşma yapmışlardır. Toplantıya Genel Başkan Vekilimiz Erol YALÇIN ve Genel Yönetim Kurulu Üyesi Özer KÖMEK katılmıştır.

İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ TEKSTİL DE BİRLİĞİ

Faşizme geçit vermeyeceğiz, BİRLİK + MÜCADELE = ZAFER YAŞASIN DİSK, - İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ, GELECEK KENDİ ESERİMİZ OLACAKTIR -, pankartlarıyla süsleyen salonda gönderilen telgraflarda okunmuştur.

İşte bu hava içinde yapılan toplantıda ilk konuşmayı yapan Marmara Bölge Temsilcisi Süleyman ÇELEBİ, «Bugün Bursa'da önemli şeyler olmaktadır. Nedir olanlar? Yıllardır sarı sendikaların kalemiz olarak bahsettikleri Bursa'da bu sahte efsane yıkılmaktadır. Yerini sınıf sendikacılığı almaktadır. Bu bayrağı yükselten DİSK almaktadır.

İşte Sifariş işçileri...

İşte Santral Dikiş işçileri...

Ve işte daha binlerce işçi...

Yurdun dört bir yanında dalgalanan bu bayrağı Bursa'ya diken ve bu bayrağı yükseltecek olan işçi sınıfına selâm...» demiştir.

Daha sonra Bursa işçileri adına Sifariş

Fabrikası baştemsileisi Ali AYKUT bir konuşma yapmıştır. Ali AYKUT konuşmasında özetle şöyle demiştir:

«Bugüne kadar sarı sendikaların zincirleri altında neler çektiğimizi hepimiz biliyoruz. Bu konuda fazla şey söyleyecek değilim. Ancak bir durum var, bugün Bursa'da artık DİSK'in bayrağını dikmiş bulunuyoruz. Bu bayrak bizlerin sınıf inançları ve disiplinimizle dikilmiştir. Bunu savunmak da görevimizdir. Ayrıca bir görevimiz daha vardır ki, o da diğer fabrikalardaki işçi arkadaşlarımızın da bu sarı sendikaların esaretlerinden kurtulma mücadelelerinde yardımcı olmaktır.»

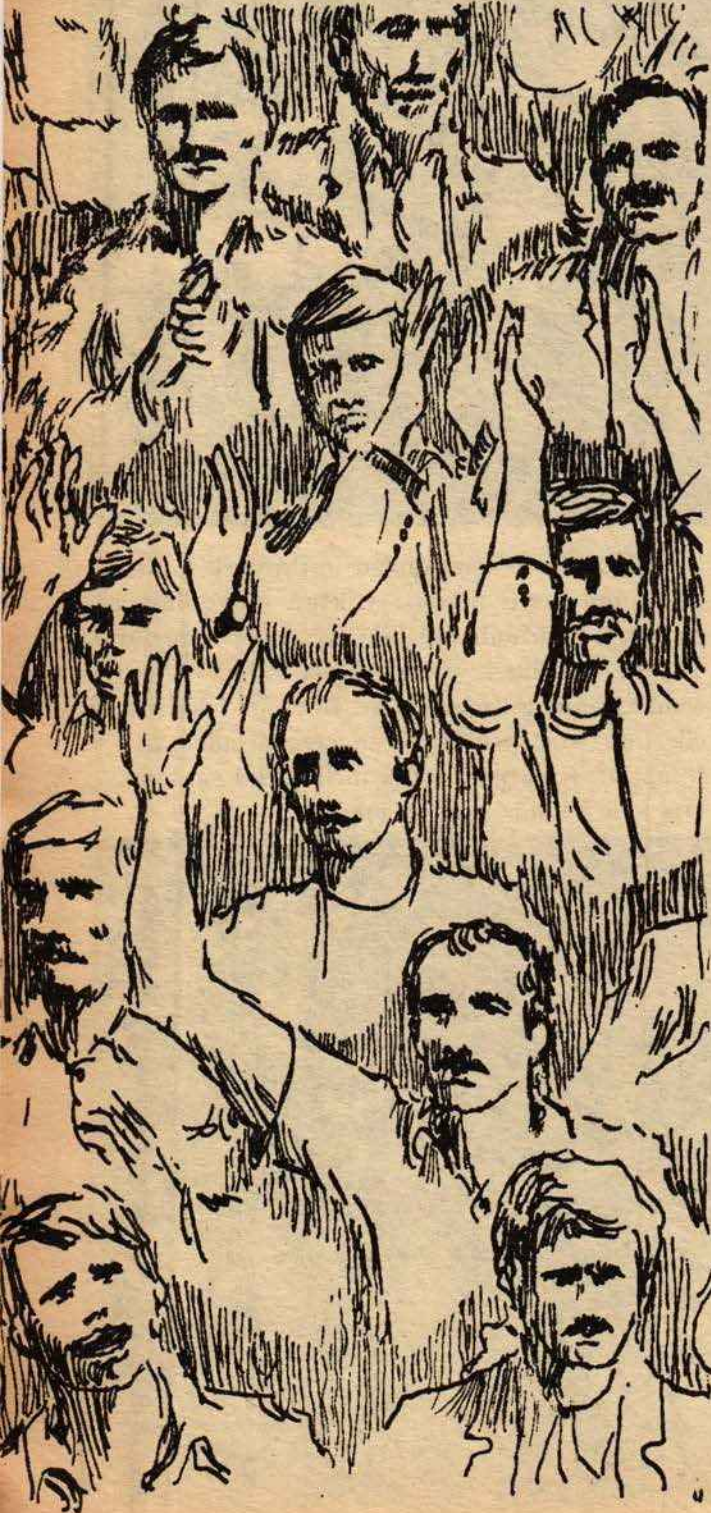
DİSK Genel Başkan Vekili ve Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkanı Rıza GÜVEN de yaptığı konuşmada şunları söylemiştir:

«Sarı sendikaların içinde bulundukları telaşı görüyorsunuz. Yalan ve tahrifattan başkaya kadar bütün yolları deneyerek, işçilerin DİSK'e akını önlemeye çalışıyorlar.

DİSK'in gelişmesinden korkuyorlar. Ama korkunun ecele faydası yoktur. Yok olmaya işçi sınıfı tarafından dışlanmaya zorunludurlar. Tekstil Sendikası artık Bursa'dadır. Tekstil sendikasının güçlenmesi ve Bursa'lı tekstil işçilerinin sarı sendikaların çemberinden kurtulup DİSK çatısı altında birliklerini sağlamaları için hepiniz görevlisiniz.

Geçen sayımızda 2. sayfada bir yazı koymuştuk.

«İşçi sınıfı sömürücülere karşı üç alanda mücadele eder.

A) Ekonomik alanda: Daha fazla ekonomik hak almak ve yaşama koşullarını biraz düzeltmek için. Bu mücadeleyi ekonomik örgütleri SENDİKALAR aracılığıyla yürütürler.

B) Siyasal alanda: Kurtuluşun son noktada siyasi iktidarda çözümlendiğinin bilincine varan işçi sınıfı diğer emekçi sınıfları da politikası etrafında toparlayarak iktidar için mücadele eder. Bu mücadeleyi kendi SİYASİ PARTİLERİ için yürütürler.

C) İdeolojik alanda: İşçi sınıfı burjuvazinin düşünce ve davranışının etkisini engellemek ve biliminin gerektirdiği düşünce ve davranışı yerleştirmek için mücadele eder.

Mücadelenin her alanında örgütlü ve disiplinli olmak zorundayız.»

Evet işçi sınıfının bu üçlü mücadelesi onun sosyal kurtuluşunun önünü aydınlatan ışıktır.

Sendikalar kapitalist ilişkilerin ortaya çıkardığı örgütlenmelerdir. Kapitalist toplumun iki ana sınıfı burjuvazi ile patronlar arasında uzlaşmaz bir çıkar çatışması vardır. Her iki sınıfın da çıkarları birbirine taban tabana zıttır.

Burjuvazi yani patronlar, her zaman kâr, daha fazla kâr etme peşindedirler. Burjuvaların bu kârları tamamen biz işçi sınıfının artık değerini çalarak elde ederler. Eğer burjuvazinin çabası kâr daha fazla kâr ise biz işçiler de yarattığımız değere sahip çıkarak emeğimizin

MÜCADELE BİRBİRİNDEN AYRILMAZ

hakkını koruma uğraşı verimiz. Emegimizi sömürmemeye uğraşırız. Ama bilelim ki, kapitalist toplum işçinin emeğinin sömürülmesi üstüne kurulmuştur. İşte bu sebeple patronlar kapitalist toplumdandır.

Burjuvazinin niyeti emeğimizin sömürülmesine dayanmaksa, bizler de emeğimizin sömürülmemesi için güçlerimizi birleştirmeye ve örgütlenmelere gideriz.

Yani emeğimizin sömürülmesini kapitalist toplumda engelleyemeyeceğimizi bile bile bu sömürü oranını azaltmak için sendikalar aracılığıyla ekonomik kavga verimiz. Ama bir yandan sömürüyü azaltma uğraşı verirken öte yandan sömürüyü ortadan kaldırmak için de çalışmak zorundayız. Demek ki, bir yandan sömürüyü azaltmak diğer yandan da sömürüyü ortadan kaldırmak mücadelesiyle görevliyiz. İşte bu nokta çok önemlidir.

Sömürüyü azaltmak için ekonomik örgütlerimiz sendikalarımız aracılığıyla, biraz daha insanca yaşamak için ekonomik mücadele verimiz. Yaptığımız toplu sözleşmelerle bu ekonomik haklarımızı çoğaltmaya uğraşırız. Fakat bizim için biraz az sömürülmek yeterli midir?

Tabii ki hayır. Bizlerin hedefi az sömürülmek değil, sömürsüz, emeğin karşılığının alındığı, veya emeğimizin karşılığının üç beş kişiye değil de toplum yararına kullanıldığı bir düzenin gerçekleşmesidir.

İşte sömürüyü azaltmak için sendikalar ve sömürüyü ortadan kaldırmak için siyasi partilerimizle verdiğimiz mücadele birbirinden ayrılmaz.

Ancak sarı sendikalar, sadece üç beş kuruş zam peşinde koşarak, bizleri hâlâ sömürünün devamı için politikanın dışında tutmaya çalışmaktadırlar. TÜRK-İŞ'in partilerüstü dediği politika işte budur. Yani «siz sayın patronlar işçi sınıfını sömürmeye devam edin,» demektir.

Artık dikkatli olmak zorundayız. Kimki karşımıza çıkar, «çağımız doktrinler çağı değildir» derse, «işçileri politikanın dışında tutalım» derse bilelim ki, o işçi sınıfını değil işverenlerin çıkarlarını düşünüyor demektir.

Bizlerin gerçek kurtuluşu sömürünün olmadığı, kula kulluk yapılmadığı, insanca yaşanan ve «en yüce değer emek» tir diyen bir düzende olacaktır.

● " TUNÇ: "Çağımız doktrin çağı değildir"

● TÜRLÜ: Sömürünün kaldırılması için siyasal mücadele gerekir"

Genel Yönetim Kurulunun sayın üyeleri;

Olağan toplantımız, faşizmin ayak seslerinin her geçen gün biraz daha yükseldiği, baskı ve terörün her zamandan çok yoğunlaştığı bir dönemde yapılmaktadır.

MC iktidarının işbaşına geldiği günden beri parababalalarının kâr hırslarından kaynaklanan silâhlı saldırılar ilerici demokrat ve yurtseverlerin üstünde kara bulutlar gibi dolaşmaktadır.

Gerici-tutucu partiler koalisyonu diye tanımlanan ve aslında sermayenin ta kendisi MC iktidarının ürünü, anarşi ve saldırıların ortaya koyduğu tablo kaygu vericidir.

Bu kısa dönemde düzenlenen 200 den fazla saldırıdan, 1000 den çok yaralama olayı yaratılmış, 50 ye yakın siyasi cinayet işlenmiştir. Bu saldırılar önceleri, devrimci öğretmenler ve gençlere karşı düzenlenirken, giderek işçi sınıfı ve emeğiyle geçinen devrimci halkımıza yönelmiştir.

Sendika kongrelerinin basılması, grev ve direnişlerde bulunan işçilerin üstüne saldırılması, işyerlerine yerleştirilen silâhlı komandoların yarattıkları olaylar bu gerçeği kanıtlamaktadır. En ilginç olanı da saldırıların yakalanacağı yerde, saldırıya uğrayanların yarılanmalarıdır.

Seydişehir'inde bakılması gereken davaya Afyon'da bakılmaktadır. Görevini hakçasına yapan kamu görevlileri sürülmekte, istifaya zorlanmaktadır.

Yaratılan karmaşık ortamda karaborsacı, vurguncu, aracı ve tefeciler ekonomimiz üzerinde diledikleri gibi oynamaktadırlar. Kapitalist - emperyalist ülkeleri saran ve gittikçe derinleşen ekonomik bunalım ülke-

mizi daha çok etkisi altına almıştır.

Bozuk ve çarpık uygulanan kapitalist yöntemin iç dinamiği bu karmaşık ortamda büyük boyutlara ulaşmıştır. Kapitalizmin ürünü, ikiz kardeş işsizlik ve pahalılık artmakta, enflasyon hız kazandığından, zengin daha zengin, fakir daha da fakirleşmektedir. Para ayarlamaları adı altında sık, sık yapılan devalüasyon maskelenmek istenmektedir.

Öte yandan işçi sınıfı ve diğer emekçilerden toplanan paralar kredi adı altında işverenlere hibe edilmektedir.

Yargı organlarınca verilen kararlar uygulanmamaktadır.

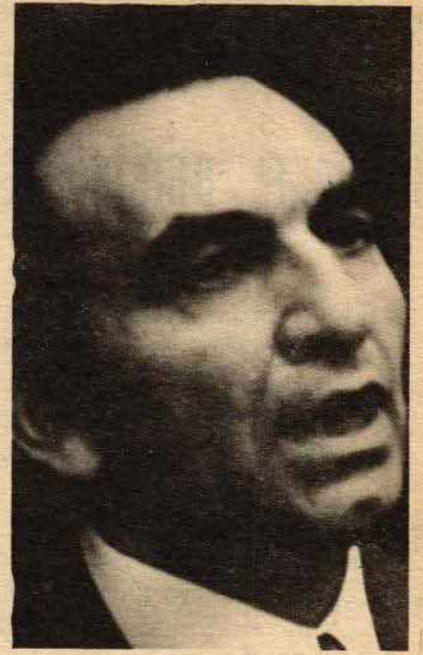
MC iktidarı daha açık bir deyimle sermayenin kanlı diktası, ulusun yönetimini eline geçirmiştir.

Bu ortamda gelişen demokratik ve politik bilinçlenmenin toplumsal dayanışması sınırlı demokratik işleyiş içinde bile, gerici-tutucu partilere iktidar yolunu tıkamıştır. Demokratik yoldan iktidara gelemeyeceğini anlayan tekerci sermaye faşizmin tırmanmasını körüklemektedir.

Faşist tırmanış, egemen güçlerin buhran dönemlerinde ekonomik çöküşün gerçek nedenine saklamak için küçük ve orta mülk sahiplerini soyut «milliyetçilik» ırkçı, ideoloji etrafında toparlamaya başlar. Irkçı şöven eğilimler ve «komünizmle mücadele» sloganlarının altında yatan, küçük ve orta burjuvazinin nicel gücünü tekerci sermayenin peşine takar.

Fakat kısıtlı da olsa, zor işlese de demokrasinin var olduğu ortamda bunu gerçekleştirmek kolay olmaz.

Bunun içindir ki sermaye iktidarı MC, demokratik özgürlükleri ortadan kaldırmak için

yeni anti demokratik yasaları birbirini ardından çıkarmaktadır.

Değerli arkadaşlarım;

İşçi sınıfının sendikal ve demokratik haklarının sağlanması savaşında yerini belirlemiş bir örgüt olarak;

— İşçilerin özgürce sendika seçmelerine olanak verecek yasa değişiklikleri,

— Yetkili sendikanın saptanmasında gizli oy açık sayım «Referandum»,

— Grev hakkının en geniş anlamda uygulanması «GENEL GREV; DAYANIŞMA GREVİ»,

— LOKAVT'm yasa dışı sayılması,

— Asgari ücretin çalışanın bakmakla yükümlü bulunduğu kimselere yetecek biçimde saptanması ve bundan vergi alınmaması,

— TC yasasından 141., 142. ve diğer çağ dışı maddelerin çıkarılması,

— Tüm çalışanlara toplu sözleşme ve grevli sendika kurma hakkı hakkının verilmesi,

— Eşit işe eşit ücret verilmesi,

— İş kollarının 16 olarak yasa ile saptanarak siyasi iktidarların egemenliğinden kurtar-

«FABRİKA BACALARINDAN YÜKSELEN VE TARLALARI AYDINLATAN IŞIK YARININ AYDINLIK TÜRKİYESİNİN MÜJDECİSİDİR»

rilması,

— Türkiye'nin bağımsızlığını zedeleyen tüm anlaşmaların bozulması, bağımsız ve barışçı bir ulus niteliğine kavuşturulması,

— Yönetimin demokratikleştirilmesi,

İçin savaşımızı sürdürüyoruz.

Fakat bugünkü sermaye iktidarından bunların çözümünü bekleyemeyiz.

Bunun içindir ki; üyesi bulunduğumuz DİSK'in son genel kurulunda aldığı kararların ışığında bu iktidarın demokratik

yoldan düşürülmesi kavgasında görevimizi eksiksiz yapmalıyız.

13.Şubat.1976 günü DİSK'in kuruluşunun 9. yılını kutladık. 9 yıl önce 30 bin kişinin üye bulunduğu 5 sendika ile kurulan DİSK bugün 25 sendika ve 400 binden fazla kayıtlı üyesiy-le Türk işçilerinin ve demokrasiyi isteyenlerin umudu olmuştur.

Sınıf sendikacılığının sembolü DİSK'in giderek güçlenmesi ve her geçen gün büyümesi sarı sendikalara ve işverenlere korkulu rüyalar gördürmektedir. Bu gelişimi önlemek için

ortak çalışma yapmaktadırlar. Yargı organlarının kararı ile geçtiğimiz yıl kısa süre uygulanan referandum üstüne aynı ağız kullanarak karşı çıkmışlar ve kısa vadede başarılı sonuç da almışlardır.

Son günlerde işçi ücretlerinin dondurulması, sendika enf-lâsyonundan söz edilmesi, sendika ödentilerinin üyeler tarafından sendikalara yatırılmaları istenmesi raslantı değildir. Dün üye ödentilerini işverenlerce kesilmesini savunanların bugün tersini savunmalarının nedeni Türk sendikacılığına damgasını vuran DİSK ve onun sınıf sendikacılığı anlayışıdır. Onlara göre sendikalizmin gelişip güçlenmesi önlenmelidir. Yine yetki uyumsuzluklarında sahtecilik egemen olmalı, işverenin tuttuğu sendika işyerinde yetkili olmalıdır.

Bu tarihi bir gelişmedir. Önüne geçilmez bu özgürlük akımının. Ne işverenlerin baskısı ne zorbaların kurşunları bu akımı durduramaz.

Değerli arkadaşlarım;

İşçi sınıfı ve tüm emekçi halkın temel hak ve özgürlüklerini kısıtlamayı amaçlayan girişimlere karşı yaratıcı aklımız ve tüm gücümüzle savaşmalı ve faşizme geçit vermemeliyiz.

Ekonomik ve demokratik mücadelemizin politik mücadeleden soyutlanmayacağı temel ilkimiz içinde, iki gün sürecek bu toplantıda olumlu ve yararlı kararlar alacağımızdan kuşku yoktur.

Fabrika bacalarından yükselerek, tarlaları aydınlatan ışık yarımın aydınlık Türkiye'sinin müjdecisidir...

Çalışmalarınızdan başarılarınızda başarılar dilerim.

hasköy yün iplik işçileri aramızda

Hasköy Piri Mehmet Paşa mahallesi, Şabandere Sok. No. 7 1 de kurulu bulunan Hasköy Yün İplik işçileri de sendikamıza katılmışlardır.

550 işçinin çalıştığı bu iş yerinde daha önce Teksif Sendikası bulunmaktaydı. Ancak Teksif Sendikasının gerçek yü-

zünü anlayan Hasköy Yün İplik işçileri toplu sözleşmenin bitimini bile beklemeden istifa etmişlerdir.

Son günlerde Bakırköy'den, Kartal'dan, Bursa'dan gelen «işçiyiz güçlüyüz Tekstil'de birliğiz» sloganına Hasköy Yün İplik işçileri de katılmışlardır.

disk eğitimleri sürüyor

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) eğitim çalışmalarını başarıyla sürdürmektedir.

DİSK'in Merter sitesindeki binasında sürdürülen eğitim çalışmaları haftada 3 gün yapılmaktadır. Bugüne kadar yaklaşık 500 işçi arkadaşın katıldığı bu seminerlere sendikamızdan da 180 kişi katılmıştır.

DİSK'in 13 hafta sürecek «A tipi» eğitim çalışmaları Nisan sonunda bitecektir. Bundan sonra «B» ve «C» tipi eğitimler başlayacaktır. Şimdilik sadece İstanbul'da sürdürülen bu eğitim çalışmalarına yakın bir zamanda İzmir, Adana ve diğer illerde de başlanacaktır.

Niçin Eğitim Çalışmalarına önem vermeliyiz?

Burjuvazi kendi düşünce ve anlayışını topluma kabul ettirmek, hiç olmazsa belli bir

oranda onları şartlandırmak için yoğun bir saldırı halindedir. Burjuvazinin bu her alanda sürdürdüğü saldırıya karşı bizlerin eğitilmiş bir şekilde karşı durmamız gerekmektedir. Bilindiği gibi sınıf sendikacılığının şekilleniyor olmasının burjuvaziye ne kadar telâşlandırdığı açıktır. Bu durumda sendikal harekette belli bir alanda meselelerine sahip çıkan **militer bir işçi kadrosu** tarafından götürüldüğü oranda başarılı olacaktır. **Militer işçi, sendikası ve sınıf örgütleri için çalışan kişidir.** Ancak bir şeyi yapabilmek için o konuda bilgili olmak gerekir. Bu sebeple eğitim bizler için çok önemlidir. Öğrenmeliyiz, çünkü **öğrendiklerimiz** mücadelemize ışık tutacaktır. Öğrenmeliyiz, çünkü ilerde biz yöneteceğiz.

Sahra'da bağımsızlık isteyen Polisario örgütünün mücadelesi sürüyor

Sahra Arap Demokratik Cumhuriyeti Ordusu adını alan, silahlı Polisario savaşçıları Fas ve Moritanya bölgelerine harşı çarpışıyorlar. Eski İspanyol sömürgesi olan ülkelerin bağımsızlığı için savaşan Polisario kurtuluş örgütünü başta Cezayir olmak üzere birçok ülke desteklemektedir.

8 mart dünya kadınlar günüdür

8 Mart dünyada kadınlar günü olarak kutlanmaktadır.

8 Mart 1857 tarihinde New York'ta dokuma ve konfeksiyonlarda çalışan Tekstil işçisi kadınların başını çektiği genel bir direniş yapılmıştır.

Eşit işe eşit ücret verilmesi ve bir iş gününün 10 saate indirilmesi için yapılan direniş bütün dünya kadınlarına örnek olmuştur.

Kadın erkek eşitsizliği bireysel mülkiyetin ortaya çıkışıyla başlamıştır. Daha önceki sınıfsız toplumda bu ayırım bulunmamaktaydı. Ancak bireysel mülkiyetin ortaya çıkışı kadını toplum içinde giderek ikinci sınıf vatandaş durumuna düşürmüştür. Kadınların bu durumdan kurtuluşu ancak sömürsüz toplumda gerçekleşecektir. Sömürsüz toplum dışında ne kadar sözü edilirse edilsin bu gerçekleşmeyecektir.

Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da işçi ve emekçi kadınların kendi kurtuluşlarını ülkenin sosyal kurtuluşunda görerek mücadelelerine hız vermeleri gerekmektedir.

500.000 İŞÇİ GENEL GREVDE

Faşist Franco'nun ölümünden sonra yerine geçen Juan Carlos yönetimi zor durumda bulunmaktadır.

1930 İspanya iç savaşından sonra en büyük genel direniş bugünlerde yapılmaktadır. Yaklaşık 500.000 İspanyol faşist yönetimi protesto etmek için genel direnişe geçmişlerdir.

Geçtiğimiz gün Bilbao kentinde bir protesto hareketinde polisin halka saldırısı sonucunda ölen Vicente Ferrar isimli bir gencin cezası 40.000 kişi tarafından kaldırılmıştır.

İşçilerin zulme ve baskıya karşı başlattıkları genel greve her geçen gün katılmalar olmaktadır. Bu sayı 500.000 i bulmuştur.

Özellikle Bask bölgesinde genel greve katılma oranı % 75 dir.

Juan Carlos yönetimi bu genel direniş karşısında köşeye sıkışmış durumdadır. İşçi sınıfındaki bu hareketliliğe toplumun diğer emekçi sınıflar da katılmaktadırlar. Üniversiteler kapatılmış olmasına rağmen, gençler işçi genel grevini desteklemektedirler.

Faşist yönetim bir yandan da baskı ve terörünü arttırmaktadır. Tutuklamalar yapılmakta, sokak cinayetleri işlenmektedir. Fakat her olaydan sonra kitlelerin faşizme karşı direnişleri daha güçlenmektedir.

Bilindiği gibi 1930'larda iktidara geçen halk cephesinin yönetimi Hitler ve Mussolini faşistlerince desteklenen Franco tarafından yüzbinlerin ölümü pahasına devrilmiştir. O günden buyana faşist yönetim tahtını baskı zulüm ve terör üzerine yaşatabilmiştir.

Ancak kitlelerin bu yönetime karşı direnişleri her geçen gün yükselmiştir. Özellikle 5 İspanyol yurtseverinin idamı ile uluslararası demokratik güçlerinin Franco yönetimine tepkisi çoğalmıştır. İtalyan işçileri, Fransız işçileri, Alman işçileri genel destekleme eylemleri yapmışlar, sosyalist ülkeler bu durumu protesto etmişlerdir. Bu enternasyonalist destek kapitalist ülke yönetimlerini bile bu katliama karşı çıkmaya itmiştir.

İşte bugün yarım milyon işçi Demokratik hakları için genel grevde bulunmaktadırlar.

Dün Yunanistan'da, Portekiz'de yıkılan faşist yönetimler, yakında İspanya'da da tarihin çöplüğüne atılacaktır.

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMIDIR

Bizlere bugüne kadar 1 Mayıs «Bahar Bayramı» olarak anlatılmış ve o günün «Bahar Bayramı» olarak kutlanmasına çalışılmıştır. Şunu bilelim ki, 1 Mayıs İŞÇİ BAYRAMIDIR. Türkiye işçi sınıfını uluslararası işçi sınıfının birliğinden uzak tutmak için o gün Bahar Bayramı ilân edilmiştir. Ancak 1 Mayıs bütün dünyada işçi bayramı olarak kutlanır. O gün işçiler tatil yapar ve şanlı tarihine saygısından ötürü o günü uluslararası birliğinin bir simgesi olarak kutlar. Türkiye'deki egemen güçler bu sebeple 1 Mayıs'ı Bahar Bayramı olarak nitelerler. Bunun karşısında TÜRK-İŞ 24 Temmuz gününü kendi başına işçi bayramı ilân etmiştir.

1 Mayıs neden işçi bayramıdır?

1 Mayıs 1889 yılında Amerikan işçileri, çalışma saatini azaltmak için büyük bir grev düzenlemişlerdir. Patronların işçileri fazla sömürmek için 15-16 saatlik çalışma gününü karşı Amerikan işçilerinin düzenledikleri bu demokratik direnişleri kısa zamanda tüm ülkeyi kapsamıştı. Yaklaşık 600.000 işçinin katıldığı bu grev hareketi karşısında patronlar şaşkına dönmüşlerdir. Daha önceki eylemlerinden aldıkları dersle örgütlü bir şekilde başlattıkları hareketlerine yalnız Şikago şehrinde 80.000 işçi katılmıştır.

Amerikan işçilerinin çalışma saatini 8 saa-

te indirmek için başlattıkları bu hareket bütün dünya işçi sınıfınca desteklendi. Değişik ülkelerde dayanışma grevleri başladı.

İşçi sınıfının bu örgütlü ve disiplinli direnişi karşısında işverenler bu direnişi kırmak için tezgâhlar kurmaya başladılar. 3 Mayıs günü yürüyüş düzenleyen işçilerin üzerine polis saldırtıldı. Bir işçi öldürüldü. Bunun üzerine işçiler saflarını iyice sıklaştırdılar. Greve katılmıyanlar da greve çıkmaya başladılar.

4 Mayıs günü büyük bir yürüyüş düzenlendi. Polisin saldırısı protesto edilecek ve mücadeleden yılmadıkları gösterilecekti. Ancak karşılarındaki güçler elbirliği ederek bir oyun hazırlamışlardı. Yürüyüş anında kargaşalık çıkarmak isteyen ve yürüyüşü sabote etmek isteyen bir patron uşağı kalabalığın ortasına bomba attı. Ortalığın karışmasını fırsat bilen ve önceden plânlanan şekilde hareket eden polis işçilerin üzerine saldırdı. Yüzlercesi yaralandı. Yüzlercesi tutuklandı. Tam bir terör estirildi. Hareketi yöneten sendikacılar ve işçi önderleri tutuklandı. Bunlardan 4 tanesi idam edildi.

Kan ve terör ile işçileri sindireceğini sa-
nan burjuvazi karşısında daha çelikleşmiş ve uluslararası dayanışmasını göstererek yeniden harekete geçen işçi sınıfını bulmuştu. Bu sefer İngiltere'de, Almanya'da, Fransa'da

olayları protesto eden ve 8 saatlik çalışma gününü kabul ettirmek için grevler yürüyüşler düzenlendi.

Sermayedarların karşısına bir yumruk gibi dikilen işçi sınıfı mücadelede kararlılığını gösterdi. Bu genel direniş karşısında teslim olan sermayedarlar 8 saatlik işgünü kabul etmek zorunda kaldılar.

Bayramımıza sahip çıkalım.

1889 da toplanan bütün dünya işçi sınıfı temsilcileri bundan böyle 1 Mayıs'ı bu örnek mücadele anısına İŞÇİ BAYRAMI olarak anmayı kararlaştırdılar. İşte o günden buyana tüm Dünyada 1 Mayıs işçi bayramı olarak kutlanır.

İşte; biz eğer bugün 8 saat çalışıyorsak, bunun için hayatlarını veren zindanlara atılan idam edilen sınıfdaşlarımızı unutmamalıyız. Onlar hayatlarını bugün bizler 8 saat çalışalım parababaları tarafından daha fazla sömürülmeyelim diye vermişlerdir.

Onların sömürünün azaltılması için verdikleri bu mücadele bizlerin sömürünün ortadan kaldırılması için verdiğimiz mücadeleye önder olmalıdır.

Çünkü onlar güçlerimizi birleştirdiğimiz zaman neleri yapabileceğimizi göstermişlerdir.

Sınıf birliğimizi sağladığımız zaman parababaları karşısında nasıl dimdik durabildiğimizi göstermişlerdir.

1 MAYIS marşı

GÜNLERDİR BUGÜN GETİRDİĞİ
BASKI ZULÜM VE KANDIR
ANCAK BU BÖYLE GİTMEZ
SÖMÜRÜ DEVAM ETMEZ
YURDUMUN MUTLU GÜNLERİ
MUTLAK GELEN GÜNDEDİR

1 MAYIS 1 MAYIS
İŞÇİNİN EMEKÇİNİN BAYRAMI
DEVİRİMİN ŞANLI YOLUNDA
İLERLEYEN HALKIN BAYRAMI
YEPYENİ BİR GÜNEŞ DOĞAR
DAĞLARIN DORUKLARINDAN
MUTLU BİR HAYAT FİLİZLENİR
KAVGANIN UFUKLARINDAN
YEPYENİ BİR HAYAT GELİR
BİZDE VE ÜLKELERDE

1 MAYIS 1 MAYIS
İŞÇİNİN EMEKÇİNİN BAYRAMI
DEVİRİMİN ŞANLI YOLUNDA
İLERLEYEN HALKIN BAYRAMI

DİSK 1 MAYIS'I KUTLAYACAK

Yaklaşan 1 Mayıs İşçi Bayramını kutlama hazırlıklarını başlatan DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in yazılı basın demecidir.

1 MAYIS Dünya işçi sınıfının birlik ve dayanışma bayramı yaklaşıyor. Çeşitli Milletlerden milyonlarca işçi, aynı anda ulusal ve uluslararası istemlerini haykıracaklar. 1 MAYIS İşçi Bayramının 87. yılında, sömürü dünyasının emekçileri sömürsüz, baskısız, savaşırsız ve çalışanların kardeşliğine bağlı özgürlük dünyası için bir araya gelecekler.

Günümüzde, sadece faşist rejimli ülkeler 1 Mayıs'ı kendi ülke işçilerine işçi bayramı olarak tanımıyorlar. Bu gibi insanlık dışı, barış ve özgürlük düşmanı rejimlerin sayısı azalıyor. Birçok ülkede ise, halklar 1 Mayıs'ı sömürü ve baskının ortadan kaldırıldığı bir ortamda kutlarken kapitalist dünya emekçilerinin kâr düzenine işsizliğe, yoksulluğa, bağımlılığa ve emperyalist yağmaya karşı mücadelesini destekliyor.

DİSK'in sendikal öncülüğünü yaptığı Türkiye işçi sınıfı 1 MAYIS 1976'da, kendi bayramlarını kutlayan dünya emekçilerinin yanında yer alacaktır. İşçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan DİSK, tüm gücü ile 1 Mayıs İşçi Bayramını kutlama hazırlıklarına girişmiş bulunmaktadır. 1 MAYIS 1976, Türkiye İşçi hareketinin en büyük demokratik kitle gösterilerinden biri olacaktır.

1 MAYIS 1976'da DİSK'in çağırısına cevap verecek olan yüzbinlerce işçi ve emekçi, MC iktidarının kısıtlamakda devam ettiği demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlüklerini koruma ve genişletmekteki kararlılığını bir kez daha haykıracaktır.

ASGARI ÜCRETLER YENİDEN DÜZENLENMELİDİR

CHP-MSP iktidar döneminde, asgari ücretler tesbit edilerek 40 liraya yükseltilmişti. Ancak günümüzde hayat pahalılığının ne kadar yükseldiği ortada. Elimize geçen para ile ayın sonunu getirememekteyiz.

Kapitalist sistemin yapısı gereği olan işsizlik ve pahalılık hergün artıyor. Bütün bu hızlı hayat pahalılığına rağmen elimize geçen para hâlâ bundan iki yıl önce tesbit edilen asgari ücrettir. Bu asgari ücret ve toplu sözleşmelerle aldığımız ücret zamları bile ihtiyaçlarımızı karşılamaktan çok uzaktır.

Bütün bunlar bilindiği halde işverenler hayat pahalılığına aldığımız ücretlerin sebep olduğunu söylüyorlar.

Hayatın her gün pahalılaştığı, paramızın değerinin gün be gün düştüğü ortada iken asgari ücretler yeniden düzenlenmelidir.

Ancak bu noktada bazı diyeceklerimiz var.

Bilindiği gibi, Asgari ücret tesbit komisyonunda Hükümet, işçi ve işveren temsilcileri bulunmaktadır. Bu komisyon içinde işçi temsilcisi olarak, «en büyük» işçi konfederasyonu olarak nitelenen Türk-İş temsilcileri katılmaktalar. Bu durumda işçi sınıfının çıkarları açısından durumu ortada olan Türk-İş'in işçi sınıfını temsil etmesi beklenemez. Bugün bir

DİSK vardır. Yaklaşık 400.000 üyesi ve yaptığı sınıf sendikacılığı ile işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesini en iyi yürüten Disk bu kurulda temsil edilmemektedir. Bu sebeple işçi sınıfını bugün nitelik olarak tek temsil edebilen örgüt Disk'in bu tesbit komisyonuna alınması zorunludur.

Asgari ücret tesbit edilirken, bir işçinin bakmakla yükümlü bulunduğu ailesi göz önüne alınmalıdır. Bugüne kadar bir işçinin geçinmesi hesabı artık terkedilmelidir.

Bugüne kadar 18 yaşından küçük olanlar bu asgari ücret uygulamalarının dışında tutulmaktaydı. Ancak görünen bir durum vardır o da 18 yaşından küçük olanların da çalıştırıldıkları iş olarak büyükler ile fazla ayrıcalıklı tutulmadıklarıdır. Bu sebeple bu eşitsiz davranışın önüne geçilerek 18 yaşından küçüklere konan sınır kaldırılmalıdır.

Kısaca toparlayacak olursak, asgari ücret tesbitinde mevcut geçinme endeksi göz önüne alınmalıdır. Ayrıca sadece mevcut geçinme endeksi değil, hayat pahalılığındaki dalgalanmaların süreci de göz önüne alınmalıdır.

Tesbit edilecek olan asgari ücretten vergi alınmamalı. Asgari geçim indirimi en kısa zamanda tespit edilmelidir. Bugüne kadar vergi konusunda adaletsiz uygulama ortadadır. Bu sebeple asgari ücret tesbitinde vergiden muaf tutulması da zorunludur.

Hayat pahalılığı göz önüne alınarak, işçinin bakmakla yükümlü bulunduğu aile bütününün geçimi düşünülerek, 18 yaşından küçükler için farklı uygulama kaldırılarak ve tesbit komisyonunda DİSK'in de bir temsilcisi bulunarak asgari ücretler yeniden düzenlenmeli ve bundan vergi alınmamalıdır. Bu artık zorunlu hale gelmiştir.

kadın işçiler sendikalarınıza sahip çıkın

İşkollarına göre bakacak olursak en çok kadın işçi tekstil ve kimya işkolunda çalışmaktadır. İşkolumuzda bütün işyerlerinde kadın işçiler çoğunluktadır.

Kapitalist toplumda kadınların içinde bulundukları durumdan kurtulmaları ve yarının sömürsüz toplumu için daha

çok mücadele vermeleri gerekmektedir.

İşçi sınıfının çıkarları ortaktır. Bu ortak çıkar için kadın ve erkek işçiler güçlerini birleştirmelidirler.

Sendikalar bu ortak çıkarlar için mücadele vermektedirler. Kadın işçiler sendikalarına sahip çıkmalı, düzenlenen top-

lantılara ve eğitim çalışmalarına daha aktif katılmaları gerekmektedir. Fotoromanlarıyla, filmleriyle, modalarıyla, yarışmalarıyla çevremizi kuşatan burjuvazinin afyonlarına karşı, işçi sınıfının kurtuluş bayrağıyla dikilmek görevindeyiz.

Kadın işçilerin daha aktif katılmalarıyla mücadele güçlenecektir.

İŞÇİ MARSİ

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.
Dumanı dağıtacak yıldız-poyraz başladı.
Bu fırtına yârınki sütlimanlara bedel.
Bahar yakın demek ki, mevsim böyle kışladı.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Tekliyor işte çağın çarkına okuyan çark
Ve durdu muydu birgün bu kör, avara kasnak,
Bir zincir yitirenler, bir dünya kazanacak.
Sen de o dünyadansın, sınıfın bil, safa gel!

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Köylükler uykusunda döndü, dönüyor sola.
Güne bakıyor bebek büyüyen yumruğuyla.
Başaklar göverdi, bak, baş koydular bu yola.
Şaltire uzanıyor Tanrıya açılmış el.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Senlik-benlik bitip de kuruldu muydu Bizlik,
Asgari ücret değil, hür ve günlük güneşlik
Bir Türkiye olacak aldığın son gündelik.
Halk kalacak geride, gidince bu zalım sel.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Tarihle yürüyenler, Tarihle adım adım,
Safları sıklaştıran, Tarihle hızlanalım!
Lâkin hızlandık derken, kolu dağıtma sakın!
Başları bozuklar var şimdi bize tek engel!

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Sen ki Ferhatsın işçi, günün senin gelecek,
İndir külüngün, indir! Del şu karanlığı, del!
Del ki dağlar ardından önümüzde bir çiçek
Gibi açsın aydınlık, tekmil olunca tünel.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

can yücel

TEKS

HEP BİR AGIZDAN TÜRKİ
SÖYLEYİP
HEP BERABER SULARDAN
ÇEKMEK AĞI
DEMİRİ OYA GİBİ İŞLEYİP
HEP BERABER
HEP BERABER SÜREBİLMEK
TOPRAĞI
BALLI İNCİRLERİ HEP BERABER
YİYEBİLMEK
YARIN YANAĞINDAN GAYRİ HER
YERDE. HER ŞEYDE
HEP BERABER DİYEBİLMEK İÇİN...

disk

GELİYORUZ
ZİNCİRLERİ KIRA KIRA HEY
SOMURUNUN
TEMELİNE VURA VURA HEYY